

ESCENARI POSTELECTORAL:

**PER UNA ESTRATÈGIA DE
RESPECTE,
RECONCILIACIÓ I
REFORMES**

**RESOLUCIÓ DEL CONSELL NACIONAL DEL PSC
BARCELONA, 3 DE MARÇ DE 2018**

1.- LES ELECCIONS AL PARLAMENT DEL 21-D DEL 2017

Les eleccions al Parlament de Catalunya celebrades el passat 21 de desembre van registrar una participació històrica: el 79,09%, només superada per la participació registrada a les eleccions generals del 28 d'octubre de 1982, que va ser del 80,8%.

Aquesta elevada participació reflecteix un escenari polític de gran polarització d'unes eleccions que es van produir en un context excepcional.

Per resumir els elements que definien aquest context excepcional n'hi ha prou amb recordar l'aprovació els dies 6 i 7 de setembre del 2017 de la llei del referèndum d'autodeterminació i la llei de transitorietat jurídica i fundacional de la república, vulnerant els procediments parlamentaris i els drets de diputats i diputades. Aquestes lleis van ser suspeses primer i anul·lades després pel Tribunal Constitucional. A causa d'una declaració unilateral d'independència il·legal aprovada pel Parlament de Catalunya el 27 d'octubre, conseqüència d'un referèndum il·legal celebrat l'1 d'octubre i reprimat durament per les forces de seguretat, les eleccions van haver de ser convocades pel govern d'Espanya després d'haver cessat el president i el govern de Catalunya en aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola. Cal recordar també que les eleccions es van celebrar quan part del govern de Catalunya cessat i els màxims representants de l'Assemblea Nacional Catalana i Òmnium Cultural estaven en presó preventiva i una altra part del govern cessat, incloent-hi el seu president, fugien a Brussel·les per tal d'evitar l'acció de la justícia.

Del resultat de les eleccions cal destacar diversos elements:

El primer, **es manté la majoria parlamentària independentista** amb 70 diputats (47,33% dels vots), dos menys que en les eleccions de 2015 (47,61% dels vots). Els 70 escons es divideixen en els 34 obtinguts per la llista de Junts per Catalunya encapçalada per Carles Puigdemont (948.233 vots, el 21,66%), els 32 obtinguts per la llista d'ERC encapçalada

per Oriol Junqueras (935.861 vots, el 21,38%) i els 4 obtinguts per la CUP, que perd 6 escons i 142.548 vots amb respecte de les eleccions de 2015. Junts per Catalunya i ERC sumades obtenen 1.884.094 vots (255.380 vots més que Junts pel Sí el 2015), el 43,04% dels sufragis (39,59% Junts pel Sí el 2015) i 66 escons (62 Junts pel Sí el 2015).

El segon, **la victòria de Ciutadans**, que obté 1.109.732 vots, el 25,35% dels sufragis i 36 escons. Guanya 373.368 vots i 11 diputats amb respecte de les eleccions de 2015.

El tercer, **el PSC trenca una dinàmica de retrocés** de cinc convocatòries electorals autonòmiques consecutives però millora molt poc els seus resultats amb respecte de les anteriors eleccions, obtenint 606.659 vots (83.376 més que el 2015), el 13,86% dels sufragis (12,72% el 2015) i 17 escons (16 el 2015).

El quart, es produeix un **significatiu retrocés de Catalunya en Comú-Podem** que obté 326.360 vots (41.253 menys que el 2015), el 7,46% dels sufragis (8,94% el 2015) i 8 escons (11 el 2015).

I el cinquè, **el Partit Popular pateix un important retrocés**, obtenint 185.670 vots (163.523 menys que el 2015), el 4,24% dels sufragis (8,49% el 2015) i 4 escons (11 el 2015).

D'aquest resum se'n poden extreure tres conclusions políticament rellevants: el context de polarització beneficia Ciutadans però no erosiona de forma significativa l'independentisme; dels partits que es resisteixen a plegar-se a la dinàmica de blocs, només el PSC manté i fins i tot millora lleugerament els resultats; i les posicions d'esquerres retrocedeixen en benefici de formacions nacionalistes de centredreta i liberals (C's i JxC).

S'ha produït un vot en clau d'afirmació, d'identitat, més que no pas un vot en clau de recerca de solucions. Han primat les emocions sobre els arguments i les eleccions han tingut novament, com el 2015, un caràcter "plebiscitari", concentrant-se molt el vot útil entre els fer-

mament partidaris de la independència (JxC i ERC) i els que apareixien com a més radicalment contraris a ella (C's). La victòria electoral de C's no ens apropa ni un mil·límetre a la solució del problema (no és el seu objectiu) i la victòria parlamentària de l'independentisme no pot amagar la fallida radical de la via unilateral i il·legal, que haurà de ser tard o d'hora substituïda per una aproximació més pragmàtica.

2.- EL MISSATGE DE RECONCILIACIÓ DEL PSC EL 21D

Des d'una posició nítidament contrària a la independència de Catalunya, el plantejament de la campanya dels socialistes estava basat en la voluntat i el convenciment que només la reconciliació entre catalans ens pot permetre superar l'actual situació de deteriorament tant de la convivència com de la legitimitat i l'eficàcia de les institucions d'auto-govern. També vàrem incorporar moltes propostes programàtiques que sortien del monotema del procés, posant l'accent en les polítiques socials i econòmiques.

En coherència amb aquest plantejament, **vàrem decidir** en aquesta contesa electoral **obrir la nostra candidatura a altres sectors del catalanisme no independentista i a sectors de l'esquerra que comparteixen el nostre plantejament federal** amb la voluntat de mostrar que la prioritat dels socialistes és la superació del conflicte identitari obert dins de la societat catalana des de fa ja més de 6 anys. Conflicte identitari que ha tingut greus conseqüències per a la convivència, l'economia i els llocs de treball i que ha comportat la invisibilitat dels greus retrocessos dels drets de ciutadania i l'absència de debat públic d'alternatives.

Per una banda, l'**acord polític amb el jove partit d'Units per Avançar**, representant a Catalunya de la tradició demòcrata cristiana i, per tant, amb un projecte diferent del que defensem els socialistes, és la plasma-ció de l'aposta pel treball conjunt amb totes aquelles forces que volen

superar la pugna identitària per la via dels acords entre catalans i amb la resta d'Espanya des del respecte a la pluralitat.

Per una altra banda i d'una naturalesa diferent, la **incorporació a la candidatura**, i amb diferents intensitats al projecte dels socialistes, **de persones provinents de sectors de l'esquerra que comparteixen el nostre projecte federal** d'ampli espectre és la constatació i primer pas de la confluència de les esquerres que, lluny de caure en els discursos de confrontació de territoris, afirmem amb nitidesa el caràcter insolidari dels plantejaments independentistes i volem situar la reducció de les desigualtats i la millora de les condicions sociolaborals al capdavant de l'acció col·lectiva, denunciant els retrocessos que suposen per a les classes treballadora i mitja el monopoli del debat identitari.

Ambdós corrents comparteixen amb nosaltres, els socialistes, elements cabdals en aquest moment: l'europeisme i la necessitat de reformar la nostra Constitució.

3.- LES CAUSES DEL RESULTAT DEL PSC

En temps de radicalització els ponts són atacats per part dels dos fronts. **No hem perdut vots ni en nombre absolut ni en percentatge però, en tot cas, el resultat del PSC no ha estat el que perseguíem.** El nostre principal objectiu, el trencament de la majoria independentista al Parlament de Catalunya que fes possible un punt d'inflexió a la política catalana, amb un protagonisme clar dels socialistes, no ha estat assolit.

Ens cal aprofundir en l'anàlisi de les seves causes. Certament la polarització ens ha perjudicat. El "procés" ha generat temors i incerteses en molts catalans i catalanes, en especial, entre el que depenen del seu treball o de la seva pensió. Incerteses sobre l'estabilitat de la seva feina, sobre el futur de les seves pensions, sobre la seguretat del seus estalvis. D'aquests catalans i catalanes de rendes mitjes i baixes, els no inde-

pendentistes van trobar la seguretat que cercaven, probablement, en el discurs de Ciutadans. Per contra, els independentistes el van trobar en la realització de la “nova república”. La pujada de vots de Ciutadans i ERC en barris obrers es pot explicar des d’aquesta perspectiva de les emocions i la seguretat.

Els socialistes hem de veure com podem millorar en un context en el que, a curt termini, no sembla que la polarització hagi de desaparèixer ni hagi de disminuir i en el que, fins i tot, una cronificació de la divisió de la societat catalana no és del tot descartable. Constatem que hem resistit millor que altres la polarització per la nostra capacitat d’atraure sectors de catalanisme no independentista i sectors federalistes d’esquerres que no volen supeditar-se a l’estratègia de l’independentisme.

En tot cas i com a mínim hi ha dos elements sobre els que hem de reflexionar i actuar:

El primer té a veure amb els motius pels que **no generem prou confiança entre sectors no independentistes**. Hi ha causes més remotes com pot ser el fet d’haver compartit govern amb ERC en el període 2003-2010, d’altres més recents com pot ser que haguem establert acords municipals amb forces independentistes, la participació d’ajuntaments on governem en l’Associació de Municipis per la Independència, l’aprovació de mocions municipals de caràcter ‘processista’ promogudes pels partits i entitats independentistes, o elements del missatge de campanya que poden aparèixer com a excessivament contemporitzadors amb l’independentisme com la proposta d’indultar els seus dirigents si acabessin essent condemnats.

Aquesta reflexió no implica en absolut cap renúncia ni retrocés amb respecte dels principis catalanistes i federalistes del nostre partit, formulats sempre des d’una posició inequívocament contrària a la independència de Catalunya, ni amb la nostra negativa a condicionar la consecució de governs municipals estables de caràcter progressista a qüestions de ti-

pus identitari, ni en relació a la nostra estratègia de respecte, reconciliació i reformes en la recerca permanent de solucions acordades. Però sí implica una atenció especial a la sensibilitat d’aquelles persones que s’han sentit agredides pel caràcter excoent de determinats discursos identitaris i que tal vegada s’han sentit poc ateses pel PSC.

En aquest sentit també cal no oblidar que l’altra cara de la unitat civil és la cohesió social, que s’ha vist afeblida per la crisi econòmica i per una recuperació que lluny de reduir les desigualtats les augmenta. La mala gestió del govern de la Generalitat les dues darreres legislatures i la inestabilitat política i la sensació d’inseguretat jurídica causades pel procés independentista han produït i seguiran produint durant un cert temps dificultats sobre la nostra situació econòmica. La pèrdua de centres de decisió a través de la marxa de seus socials empresarials fora de Catalunya, així com la sensació d’incertesa que perjudica els processos d’inversió, erosionen el nostre potencial de creixement econòmic. Els principals perjudicats d’aquesta dinàmica seran els treballadors i les persones que volen viure de la seva feina. Les dificultats de l’ascensor social també poden propiciar un esquinçament comunitari perquè es concentren a determinats territoris i sectors agreujant la fractura identitària.

El fet que nosaltres no vulguem participar en la dinàmica de “guerra de banderes, llengües i símbols” a la que alguns volen reduir la política catalana, no ha d’allunyar-nos de les persones amb sentiments identitaris ben definits. El federalisme és un principi fortament inclusiu que no implica la renúncia als sentiments d’identitat, sinó que precisament a partir de la constatació i el respecte als diversos sentiments d’identitat vol promoure la convivència entre diferents.

El nostre partit s’ofereix com a instrument de justícia social als que s’identifiquen amb la bandera vermella, la senyera, la bandera espanyola i la bandera europea. Els diversos sentiments d’identitat s’han de sen-

tir representats i defensats pel nostre partit. De la mateixa manera que el nostre compromís de defensa i promoció de la llengua catalana és paral·lel al respecte a les persones que tenen la llengua castellana com a llengua pròpia, en la voluntat de promoure el respecte i l'enriquiment mutu de totes les expressions culturals, es produeixen en la llengua que es produeixen.

L'independentisme ha de reflexionar també sobre un fet indiscutible: la seva acceleració i radicalització, en polaritzar la societat catalana, està afeblint el consens catalanista dels anys 80 i 90. De la mateixa manera el PSC, hereu de la tradició catalanista que es fonamenta en la unitat civil del poble, ha de treballar constantment per afermar aquesta unitat i no caure mai en l'error de donar-la per feta per sempre més.

El PSC, precisament perquè no vol ni es resigna a l'esquinçament identitari de la nostra societat, ha de treballar de forma permanent per evitar que elements simbòlics, culturals o lingüístics siguin utilitzats per afeblir la unitat civil del poble, per afeblir la cohesió entre els i les catalanes, per trencar la solidaritat dels treballadors de Catalunya amb els treballadors de la resta d'Espanya i d'Europa. És per això que estarem molt amatents al respecte de l'espai públic que no ha de ser colonitzat per símbols excloents, així com a la necessària neutralitat i independència dels mitjans públics de comunicació, el caràcter educador i crític del sistema públic d'educació, i una política lingüística i cultural de caràcter inclusiu i allunyada de qualsevol sectarisme.

El segon element sobre el que hem de reflexionar és la percepció força estesa que **la nostra proposta de reforma en clau federal no és vista encara com a solució prou sòlida i factible, capaç de superar una situació tan polaritzada, ni tampoc sembla prou forta per obrir-se camí en el conjunt dels pobles d'Espanya**. Cal seguir treballant en el perfeccionament i la defensa de la nostra proposta Catalunya endins i Catalunya enfora. En aquest sentit, des del reconeixement a l'esforç del conjunt dels

socialistes espanyols que va fer possible els Acords de Granada de 2013 i de la Declaració de Barcelona de 2017, seguirem treballant amb el PSOE per fer possible l'inici d'un període de reformes a Espanya amb l'horitzó de la consecució d'una Espanya federal que reconegui el seu caràcter plurinacional, pluricultural i plurilingüe. En aquest sentit, saludem especialment l'acord del Consell de la Generalitat Valenciana sobre la reforma constitucional presentat fa pocs dies pel president Ximo Puig.

És evident que l'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola, que els socialistes hem recolzat, ha aconseguit el seu objectiu que no és altre que la restitució de la legalitat, però també és evident que la resolució del problema polític de fons requerirà força més coses que l'estricta aplicació de la llei.

Cal superar el bloqueig de la política espanyola i l'absència de perspectives de negociació per renovar el pacte constitucional de 1978. En aquest sentit, cal aprofitar a fons les possibilitats obertes per la comissió parlamentària de revisió del model territorial, però cal sobretot impulsar el canvi polític en la perspectiva de les properes eleccions generals.

Els i les socialistes catalans donem el nostre ple suport a l'estratègia i l'esforç encapçalat per Pedro Sánchez i els deu acords de país que ha proposat: pensions, educació, ciència i reindustrialització, pacte de rendes, igualtat de gènere, rescat als joves, aigua, ingrés mínim vital, finançament autonòmic i local, i reforma constitucional.

4.- LA XII LEGISLATURA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

La legislatura catalana que comença hauria de fer-ho sobre unes bases absolutament diferents a l'anterior. Al nostre parer, tres són els eixos que haurien de presidir aquesta nova legislatura del Parlament de Catalunya. Tres eixos que esdevindran criteris d'actuació i d'orientació permanent de la nostra acció política.

En primer lloc, Parlament i Govern haurien d'actuar permanentment en el marc constitucional i estatutari vigent, respectant els mecanismes legals i les majories necessàries per reformar-lo.

En segon lloc, sembla convenient no elegir persones que no puguin exercir en plenitud les seves responsabilitats, com a forma d'evitar que la legislatura quedi hipotecada pels procediments judicials en curs.

Finalment, en tercer lloc, cal constituir un govern estable capaç d'assegurar una gestió eficient de les competències i els recursos de la Generalitat i d'obrir una negociació amb l'Estat.

5.- LES LÍNIES D'ACTUACIÓ DEL PSC PER AL PERÍODE 2018-2019

El PSC es fixa cinc línies d'actuació política prioritària per al període 2018-2019.

Una, **l'esforç permanent per evitar el frontisme en la política catalana, recuperant el respecte per totes les idees, per les institucions que són de tots i de totes i per la llei que a tots i a totes empara.** El camí del diàleg, la negociació i el pacte ha de començar Catalunya endins, i ha de projectar-se Catalunya enfora. En aquest sentit, els i les socialistes:

- Reforçarem el nostre missatge de respecte, reconciliació i reformes, mantenint vigent, reforçant i ampliant, quan sigui possible i aconsellable, l'Aliança pel Seny i pel Catalanisme aprovat pel Consell Nacional el 10 de novembre passat amb Units per Avançar i promovent una cooperació estreta amb els sectors de l'esquerra que comparteixen el nostre plantejament federalista i, per tant, no independentista. Promourem i estimularem el necessari debat d'actualització del catalanisme no independentista dins de la nostra pròpia organització i a través de la Fundació Rafael Campalans i en col·laboració amb altres

entitats i associacions no independentistes.

- Per recuperar la credibilitat del nostre projecte respecte de sectors no independentistes, promourem el respecte per igual a la bandera vermella, la senyera, la bandera espanyola i la bandera europea, treballarem per enfortir l'esperit inclusiu original del model educatiu català, proposarem les reformes necessàries per assegurar que els mitjans de comunicació públics de Catalunya representin la pluralitat de la societat catalana i actuarem de forma contundent quan no sigui així, i intensificarem els nostres esforços per tal d'assegurar la convivència a tots els municipis de Catalunya, contrarestant l'estratègia d'instrumentalització del món municipal en favor de la política de blocs. Seran objecte destacat de la nostra acció política l'exigència que els espais públics no siguin colonitzats per símbols excludents, i que les institucions i les polítiques públiques i els serveis públics treballin per al conjunt del país i no només per a una part.
- Intensificarem la nostra presència ciutadana i associativa, portant arreu el nostre projecte de canvi recollit en el nostre programa electoral i el nostre missatge de reconciliació, fent indestriables unitat civil i cohesió social, evitant una fractura comunitària que ens esquinçaria com a país i que implicaria el nostre retrocés com a societat. Per això, afavorirem i fomentarem la presència dels nostres militants a l'àmbit associatiu, que fomenti la reconciliació entre els catalans defugint les posicions extremes, amb el doble objectiu d'aportar-hi les nostres propostes i de recollir les diferents sensibilitats que s'hi conjuguen.
- Treballarem per eixamplar el nostre espai polític envers sectors progressistes i d'esquerres no independentistes, sectors del catalanisme, joves i persones compromeses amb la transformació social i ecològica de la nostra societat.
- Treballarem perquè els catalans i les catalanes recuperin seguretat i confiança en una Catalunya renovada que, des del diàleg permanent,

Catalunya endins i amb la resta d'Espanya, avançi en el seu autogovern. Una Catalunya oberta, de mires amples, on sigui possible viure i progressar. Orgullosa del seu passat, de tot el seu passat, que és de treball, mixtura, lluita i convivència. Esperançada en un futur construït sense deixar enrere cap català ni cap catalana d'origen o adopció.

Dues, **situar amb més intensitat a l'agenda política el combat contra les desigualtats socials i econòmiques, emfatitzant el nostre posicionament com a principal partit d'esquerres del Parlament de Catalunya** i en contraposició a les altres forces polítiques. Representem la socialdemocràcia del segle XXI en un país que ha patit com gairebé cap altre les conseqüències de la crisi econòmica i les polítiques d'austeritat i tenim les respostes progressistes davant els principals reptes de la nostra societat. En aquest sentit, els i les socialistes:

- Serem el partit de les reformes progressistes. Reformes per garantir la qualitat dels serveis públics i l'enfortiment de l'Estat del Benestar. Per aconseguir treball digne i habitatge per a tothom. Per portar una fiscalitat justa i la innovació en la indústria com a motors de la reactivació econòmica. Per erradicar la corrupció i aprofundir la democràcia representativa i participativa (en particular canviant la Llei Electoral). Per construir la sostenibilitat ecològica i l'equilibri territorial.
- Serem el partit de la defensa radical dels drets socials i civils de tots els ciutadans i ciutadanes, en particular de la igualtat home-dona i del reconeixement de totes les identitats.
- Farem més bandera que mai del nostre europeisme, coherent amb els valors socialistes i clau per poder desenvolupar tots els nostres projectes polítics. La pau, la tolerància, la cohesió social i el progrés seran europeus o no seran.
- Participarem estretament en els debats de l'esquerra i en la renovació de la socialdemocràcia sense posar límits a les nostres reflexions perquè tenir horitzons és l'única garantia d'avançar. Els somnis d'avui

seran les realitats de demà.

Tres, **implicar-nos de forma activa en la construcció de l'alternativa a Espanya, sense descuidar l'esforç per comprometre les institucions de l'Estat en la solució del problema de l'encaix de Catalunya en el conjunt d'Espanya**, a través de les propostes recollides en la Declaració de Barcelona, subscripta entre el PSC i el PSOE el 14 de juliol de 2017. En aquest sentit, els i les socialistes:

- Serem actius en la construcció de l'alternativa progressista a Espanya, allunyada de projectes populistes, que encapçala en aquests moments Pedro Sánchez, perquè la cohesió social i la lluita contra la desigualtat també vertebren Espanya.
- Treballarem de forma coordinada amb el PSOE en la defensa de les resolucions congressuals i en l'impuls del projecte de reforma constitucional a Espanya per renovar el pacte de convivència.
- Enfortirem, fomentarem i participarem en totes les iniciatives de debat i totes les aliances pel suport al federalisme. Treballarem per donar a conèixer el federalisme que defensem i per ubicar-lo com a objectiu en l'agenda política. Ens esforçarem per assolir, des del consens, una reforma en sentit federal d'Espanya per tal d'enfortir la unió reconeixent la riquesa de la diversitat que ens fa més grans.

Quatre, **mobilitzar el conjunt del partit i els i les nostres simpatitzants en la preparació del formidable repte polític de les eleccions municipals i europees que se celebraran el maig del 2019**. En aquest sentit, els i les socialistes:

- Posarem en valor la transformació efectiva dels nostres pobles i ciutats allà on hem governat i les polítiques d'esquerres que hem impulsat i que han dignificat la ciutadania i han suposat una millora per al seu benestar.

- Posarem en valor la nostra experiència i l'aval del suport ciutadà per liderar els profunds canvis que s'estan produint als nostres pobles i ciutats. La transformació del medi, la gestió de la mobilitat, la lluita contra les desigualtats des del treball comunitari i la promoció econòmica com a bandera de progrés són les nostres insígnies per fer de cada vila i ciutat un projecte únic al servei de la ciutadania.
- Treballarem per avançar vers l'Europa social i el vell somni d'uns Estats Units d'Europa que tingui en l'epicentre de la seva acció a les persones i els reptes continentals que haurem d'afrontar els propers cinc anys, especialment en matèria econòmica, de medi ambient i en el mercat laboral.
- Serem el fre a la majoria conservadora al si del Parlament Europeu, que des de fa massa anys ha imposat unes polítiques liberals que no han estat sensibles amb la situació de crisi que patíem la ciutadania al continent.

I cinc, **modernitzar el partit, mantenint la fidelitat a l'esperit fundacional del PSC, però adaptant el missatge, les estructures organitzatives i les formes d'actuació política al context social i a la conjuntura política actuals.** En aquest sentit, els i les socialistes:

- Aprofundirem el treball coordinat d'agrupacions, federacions, sectorials i executiva del partit. Prioritzarem el treball en xarxa amb els companys i les companyes i altres ciutadans i ciutadanes progressistes. Traçarem una estratègia de presència i enriquiment mutu a espais, entitats, organitzacions i comunitats amb les quals compartim ocupacions i preocupacions. Crearem i consolidarem eines concretes de comunicació amb institucions, entitats, col·lectius i persones de referència en els àmbits de la nostra actuació política, social i ciutadana: cal organitzar la manera d'accedir a la informació necessària així com els procediments per fer arribar arreu el nostre missatge.

- Donarem prioritat a l'enfortiment de les nostres relacions i la nostra presència al món acadèmic, àmbit privilegiat de reflexió crítica i font d'estímul permanent per l'actualització i la formulació de les nostres propostes polítiques. Donarem també prioritat a l'enfortiment de les nostres relacions i la nostra presència a les organitzacions sindicals i del món del treball, dels professionals autònoms i de la petita i mitjana empresa. Finalment, centrarem esforços de forma especial en l'associacionisme i les entitats que defensen polítiques de sostenibilitat i protecció del medi ambient, convertint aquest eix en una de les prioritats centrals del nostre projecte.
- Convertirem el recentment inaugurat Casal socialista Joan Reventós, nova seu dels socialistes catalans, en estímul i exemple de modernització dels nostres mecanismes de funcionament, fent-lo esdevenir centre de discussió política i de fòrum obert de debat i de reflexió obert a la ciutadania.
- Renovarem, en la línia dels acords del darrer congrés, el funcionament de les sectorials del partit i elaborarem un pla de digitalització tant del funcionament com de l'acció política del partit.
- Convertirem la celebració dels 40 anys de la fundació del PSC en ocasió propícia per renovar el compromís fundacional del PSC, recordant els nostres valors i conviccions en favor de la cohesió social i la unitat civil.

Barcelona, 3 de març del 2018